

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 05/04/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 391: Bồ Tát có dựa vào thân người hay không?

Chúng ta phải thật sáng suốt để phân biệt xem Phật Bồ tát có dựa vào thân người hay không? Trong việc hóa độ chúng sanh, Phật Bồ Tát sẽ dùng những phương tiện tốt nhất, thế nhưng, mọi việc làm của các Ngài đều như lý, như pháp, không dùng thần thông, sự huyền hoặc để mê hoặc chúng sanh. Có người hỏi Hòa Thượng rằng: ***“Bồ Tát có dựa vào ai đó hay không?”*** thì Hòa Thượng nói: ***“Có! Thế nhưng chúng ta phải có năng lực để phân biệt.”***

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Có rất nhiều người dựa thân đều là yêu ma quỷ quái mạo nhận là Phật Bồ Tát chứ không phải là Phật Bồ Tát thật. Nếu chúng ta không thể phân biệt được đâu là Ma, đâu là Phật thì sự thiệt thòi này chính mình phải gánh chịu. Làm cách nào để phân biệt? Khi Bồ Tát dựa thân mà lời của người đó nói đúng với đạo lý, hoàn toàn phù hợp với Kinh điển thì đó là thật. Còn nếu lời họ nói không phù hợp với Kinh điển hay không phù hợp với đạo lý, phong tục tập quán thì chúng ta biết đó là yêu ma quỷ quái, nói năng xằng bậy.”***

Có người hỏi tôi đạo mà đem bỏ bàn thờ ông bà, bát nhang liệng xuống sông là đạo gì vậy? Tôi chỉ có thể nói với họ rằng: ***“Đạo Phật dạy người ta hiếu và kính, còn đạo nào không dạy người hiếu kính thì đó không phải là đạo!”*** Hòa Thượng nói: ***“Kinh điển là tiêu chuẩn nếu họ phê bình, phỉ báng hay cải sửa Kinh điển thì đó là yêu ma quỷ quái.”*** Cũng có người bài bác, chê bai, đổ ky người chân chính tu hành, như trước đây, có kẻ chê bai Hòa Thượng là có pháp giải mà không có pháp hành. Hiện giờ, kẻ nói lời nói đó mặc dù có bá đồ lớn nhưng cũng đã tàn lụi rồi. Cũng có người khác lại nói rằng pháp của Hòa Thượng Tịnh Không không phải là chánh pháp. Tất cả những lời nói như vậy, chúng ta biết rằng đó không phải là lời của Bồ Tát, đó là lời nói của Ma.

Ma vì sao hay bài bác, chỉ trích, chống đối, phỉ báng đối với người thật việc thật? Vì họ sợ cái chánh, mà người ta thường nói tà không thể thắng chánh. Lời

của Bồ Tát luôn phù hợp với Kinh điển, với chuẩn mực đạo lý còn lời của Ma, ngày nay, cũng có thể đúng như lời Phật nói, duy chỉ có hành động việc làm hằng ngày, đối nhân xử thế tiếp vật của chúng thì không tương ứng với lời đã nói. Đây là điều mà chúng ta có thể phân biệt giữa Ma và Phật Bồ Tát. Phật Bồ Tát chỉ nói ra những gì mình đã làm và làm những gì mình đã nói.

Ma mượn lời của Phật Bồ Tát nói nhưng chính họ không làm, cũng vậy có người hằng ngày kêu gọi người ta phải buông xả, phải bố thí, phải hy sinh phụng hiến, điều này hoàn toàn đúng nhưng bản thân họ lại không làm. Bảo người ta bố thí nhưng chính mình thì vào túi càng nhiều càng tốt. Đây chính là chỗ phân biệt giữa chánh và tà, giữa Ma và Phật.

Điều đặc biệt mà chúng ta phải nên nhớ, Phật Bồ Tát có dựa thân thì cũng không bao giờ bộc lộ thân phận, nếu ai biết thân phận của các Ngài thì các Ngài rời khỏi thế gian này ngay. Câu chuyện của Ngài Vĩnh Minh đã cho thấy điều này. Ngài làm quốc sư, một hôm nhà vua muốn cúng dường thiên tăng, ghé chủ tọa không ai dám ngồi, thậm chí Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ cũng không dám ngồi. Bỗng có một vị Hòa Thượng ăn mặc lếch thếch, khuôn mặt kỳ dị bước thẳng vào ghé chủ tọa ngồi. Nhà vua liếc nhìn vị Quốc sư của mình xem Ngài Vĩnh Minh có nói gì không thì thấy quốc sư không nói gì nên cũng để sự việc diễn ra bình thường. Sau khi tổ chức xong, Nhà Vua hỏi Ngài Vĩnh Minh: *“Hôm nay, trăm cúng dường như vậy có Phật Bồ Tát đến hay không?”* Ngài Vĩnh Minh trả lời: *“Có!”*, nhà Vua hỏi tiếp: *“Vị nào là Phật Bồ Tát ứng cúng vậy?”* Ngài Vĩnh Minh trả lời: *“Chính là vị ngồi ghé chủ tọa, là một vị cổ Phật”*.

Nhà Vua vui mừng, liền ra lệnh tìm bằng được vị Hòa Thượng đó. Sau khi tìm thấy Ngài đang ẩn trong một hang động, mọi người đã quỳ lạy cầu xin rằng: Bệ hạ muốn thỉnh Ngài về cung để cúng dường. Ngài liền nói: *“Ôi, Di Đà lắm chuyện!”* sau đó Ngài thị tịch ngay. Quân lính quay về báo với nhà Vua mọi chuyện. Nhà Vua biết ngay vị Quốc sư của mình là Di Đà hóa thân. Nhà Vua đang chuẩn bị đến diện kiến Ngài Quốc sư thì quân lính vào báo Ngài Quốc sư đã viên tịch. Cho nên khi đã lộ thân Phật, thân Bồ Tát thì các Ngài liền rời thế gian ngay. Đấy mới là Phật là Bồ Tát thật. Nếu đã bộc lộ thân phận rồi mà vẫn để người ta cúng dường, không đi ngay, thì đó là giả.

Trước đây, cũng có người từng tự xưng là Quan Âm Bồ Tát hóa thân, đi đâu cũng nhận sự cúng dường của mọi người. Tuy nhiên, làm gì có Phật Bồ Tát tham cầu danh lợi như vậy, chỉ có phàm phu tầm thường mới có tâm này. Hơn 20 năm trước, lúc đó tôi mới đi chia sẻ Phật pháp, có một người học trò với một số tiền lớn nói với tôi: “*Sư phụ ơi, con có số tiền này, con không dùng đến, sư phụ hãy sử dụng đi?*” Tôi đã từ chối và trả lời rằng: “*Con không sai mà thầy sai thì cảnh giới của con cao lắm rồi đó, còn cảnh giới của thầy thì tầm thường!*” Cho nên chúng ta phải biết rằng người chân thật học Phật phải biết viễn ly năm dục sáu trần, rời xa danh vọng lợi dưỡng, rời xa tự tư tự lợi, rời xa ý niệm hưởng thụ năm dục sáu trần: Tài Sắc Danh Thù. Những thứ đó nếu có được là để chúng ta làm các việc lợi ích chúng sanh. Không phải chúng ta không cần đến, cũng không phải chúng ta mong cầu nó đến.

Cho nên chúng ta phải biết rằng nếu ai đó tự nhận mình là Phật Bồ Tát, tức là đã lộ thân Phật, mà họ không rời khỏi thế gian, vẫn để người ta cung phụng cúng dường thì đó là giả. Lời nói của họ mà trái với Kinh điển, trái với quy chuẩn quy điều thì đó là Ma, không phải là Phật. Phật Bồ Tát đến bất cứ một nước nào, các Ngài đều phải tuân thủ nguyên tắc này. Hòa Thượng cũng từng giảng giải rất nhiều lần. Ví dụ trên Kinh Anh Lạc - Kinh Bồ Tát giới dành cho Phật tử tại gia, Phật khẳng định: “*Phật tử tại gia không được trốn thuế, không được phạm pháp luật.*”. Trên Kinh Phạm Võng – Kinh Bồ Tát giới dành cho hàng xuất gia, Phật dạy rằng: “*Không được nói xấu lãnh đạo tổ quốc, không được làm giặc quốc gia.*” Đây mới là lời chân thật của Phật, Bồ Tát. Ngược lại, không có chuyện Phật Bồ Tát dựa vào ai đó rồi xui mình làm việc sai trái, phạm pháp, bất hiếu, bất kính. Người như thế là yêu ma quỷ quái, không phải Phật Bồ Tát.

Gần đây có người tự xưng là Bồ Tát rồi dụ dỗ rất nhiều người đem tiền bạc đến, người cả nhà rất lo lắng. Đó chỉ là yêu ma quỷ quái. Chỗ này, Hòa Thượng nói rất khéo. Vì sao vậy? Vì thứ giả này rất nhiều nên nếu không khéo sẽ làm phật lòng họ. Hòa Thượng nói: “***Rất nhiều yêu ma quỷ quái dựa thân người để tác oai tác quái, để làm trò yêu quái lừa gạt.***” Họ làm vậy là để trục lợi. Chính vì thế mà trước đây, Hòa Thượng dạy rằng: “*Phật pháp chân chính thì không nhắc đến tiền.*”

Từ ngày chúng ta học tập khoảng 6 năm trên zoom này hay trang web Tịnh Không Pháp Ngữ đã tồn tại hơn chục năm, thu hút 50 ngàn đến 100 ngàn hoặc 200 ngàn lượt truy cập một ngày nhưng chưa bao giờ các vị nhận được tâm thư, huyết thư kêu gọi mọi người đóng góp. Dù không bảo mọi người đóng góp nhưng chúng ta có làm được việc không? Rõ ràng là tôi đi đến đâu, cũng có thể làm được việc.

Lời dạy của Phật trên Kinh điển là tiêu chuẩn nên ai đó làm trái, hoặc là phê bỏ, hoặc là chỉ trích bài bác thì đó không phải là Phật. Trên Kinh nói Phật Phật đạo đồng cho nên nếu một vị Phật Bồ Tát nào đó xuất hiện thì các Ngài cũng làm theo các vị Phật Bồ Tát trước đó đã làm. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói Ngài chỉ nói lại những gì mà 7 đời chư Phật đã nói, không sáng tạo, không sáng chế. Bảy đời chư Phật quá khứ đã nói ra điều gì thì lời của Phật hiện tại nói ra cũng sẽ trùng với những gì 7 đời chư Phật đã nói. Nếu có sự khác biệt thì chúng ta biết ngay đó là giả, đó là Ma.

Năng lực trí tuệ của Phật Bồ Tát vô hạn, vô biên, mỗi thời các Ngài sẽ có sự hành pháp phù hợp. Chúng ta đừng nói các Ngài là người xưa, người cổ thì không hợp với hiện đại. Nói vậy là sai rồi, là khẳng định năng lực các Ngài có sự hạn chế. Hòa Thượng nói: ***“Cho dù một ai đó tự khoe khoang rằng mình là một vị Phật Bồ Tát tái lai và nếu là một vị Phật Bồ Tát thật thì sẽ không bao giờ thay đổi Kinh điển.”*** Sự thật thì mãi là sự thật, chân lý thì mãi là chân lý vượt không gian và thời gian, không có chuyện thời này đúng, thời khác lại sai. Đây là điểm để chúng ta nhận biết.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Nếu là Phật Bồ Tát thì kiến giải của các Ngài hoàn toàn như nhau. Nếu họ nói một vị Phật nào trước đây nói không đúng thì họ nhất định là yêu ma quỷ quái. Phật Phật đạo đồng Phật xưa, Phật nay, Phật kia, Phật ở thế giới nào đó đều là giống như nhau.”*** Người xưa từng nói: ***“Anh hùng sớ kiến đại lược tương đồng”*** – cái thấy của anh hùng giống như nhau. Cũng vậy, cái thấy của Phật Bồ Tát giống như nhau, duy chỉ có cái thấy của yêu ma quỷ quái mới khác nhau. Chúng ta phải phân biệt được vì sao cái thấy của Phật Bồ Tát thì giống nhau còn cái thấy của phàm phu thì khác nhau? Là vì phàm phu có vọng tưởng phân biệt chấp trước, có tự dục, tư lợi, tư tình. Phật Bồ Tát không có những thứ này nên các Ngài hoàn toàn giống nhau.

Ở thế gian, một người tốt chân thật sẽ không màng mọi thứ từ danh vọng lợi dưỡng đến tiền tài vật chất. Một người quân tử ở thế gian rất rõ ràng: *“Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thủ”*. Vì sao con người chưa nhận ra thế nào là Ma, thế nào là Phật? Vì trong tâm họ đầy tâm Ma, tham cầu danh vọng lợi dưỡng. Tu hành, khắc chế chính mình thì họ không làm nhưng họ luôn mong muốn có kết quả tốt đẹp. Ai cũng muốn vãng sanh nhưng họ chưa xả bỏ tự tư tự lợi, ảo danh ảo vọng, tham sân si vẫn còn, vẫn tham danh lợi, tham tài, tham sắc.

Hòa Thượng nói: *“Xin nói với các vị, chư Phật Bồ Tát khẳng định là từ bi. Nếu bạn tiếp xúc với họ, tâm bạn thanh tịnh, trí tuệ thêm lớn, tập khí phiền não xấu ác dần mất đi”*. Trên Đệ Tử Quy cũng dạy: *“Gần người hiền, tốt vô hạn. Đức tiến dần lỗi ngày giảm”*. Chúng ta gần người hiền mà còn được như thế, huống hồ chúng ta lại được gần Phật Bồ Tát. Bao nhiêu năm qua, tôi không trễ một phút nào nên những chú ở với tôi từng nói: *“Con ở với thầy không dám lười biếng!”* Những chú nào lười biếng sẽ tự đi thôi vì không chịu được áp lực mặc dù tôi không lấy việc này gây áp lực.

Nếu là Phật Bồ Tát sẽ rất từ bi. Từ bi chính là làm cho người ta có được sự tiến bộ, họ dần dần đạt đến sự hoàn thiện nhất. Từ bi mà người ta ngủ, người ta lười biếng, chệnh mảng mình vẫn để người ta ngủ, vẫn để lười biếng, vẫn để chệnh mảng sao? Từ bi không phải là nói lời yêu thương một cách giả dối, Hòa Thượng nói đôi khi mắng cũng là từ bi. Thấy người có lỗi hay mỗi ngày một lui sụt mà không nhắc người ta, vậy gọi là từ bi sao?

Hòa Thượng nói: *“Nếu như bạn tiếp xúc với họ mà tập khí xấu ác của bạn vẫn y nguyên, bạn vẫn là có tập khí tham sân si ngạo mạn, thì đó khẳng định là yêu ma quỷ quái. Khởi tham sân si mạn là đã tạo nghiệp rồi. Phật Bồ Tát là không có tham sân si mạn, đạo lý này chúng ta phải thấu hiểu.”* Có nhiều người không biết đâu là tà, đâu là chánh. Phật Bồ Tát thì không có tham sân si và khi chúng ta gần Phật Bồ Tát, thì tham sân si của chúng ta dần mất đi. Phật Bồ Tát không có phân biệt, vọng tưởng, chấp trước, tâm địa của các Ngài thanh tịnh, vậy khi ta gần các Ngài tâm địa của ta cũng thanh tịnh.

Có người hỏi tôi về công việc họ định làm, một năm có thể thu tới nhiều chục tỷ. Tôi khuyên họ không nên làm vì gián tiếp sát sanh quá nhiều. Có người lại bảo tôi nên làm thế này, làm thế kia. Tôi nói với họ rằng mình phụng pháp,

mình làm những việc nào có lợi ích cho mọi người thì nỗ lực mà gánh vác, hy sinh để phục vụ. Còn những việc liên quan đến tiền tài thì thôi, để dành người khác. Rõ ràng là đã chân thật là người học Phật thì phải rời xa danh lợi. Đâu phải họ làm ra được nhiều tiền thì mình ủng hộ họ mà quên đi rằng việc làm đó có gây tổn hại chúng sanh hay không? Cho nên, nói rõ hơn là việc gì mà lợi mình hại người thì người học Phật không nên làm. Cũng cần phải tích cực khuyên can nếu có cơ hội. Đây mới là người chân thật học Phật.

Cho nên chúng ta phải biết Phật Bồ Tát ít khi dựa vào thân người, phần nhiều đều là yêu ma quỷ quái dựa vào thân người rồi tự nhận là Phật Bồ Tát để lừa chúng sanh. Do đó, chúng ta phải có đủ trí tuệ để phân biệt. Nếu không đủ trí tuệ, chúng ta phải mang điều đó đối chiếu xem có phù hợp với giáo huấn của Phật, Bồ Tát, chuẩn mực, phong tục tập quán của dân tộc hay không? Rõ ràng, Phật Bồ Tát xuất hiện ở thế gian luôn luôn làm lợi ích chúng sanh, không có việc làm nào tổn hại chúng sanh./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!